

saagde os forleden Dag, at han havde strax sluttet sig til Ministerens Forslag og var den Sidste til at gaa fra det. Naar Sagen nu foreligger saaledes, at der kan faaes det Meste af Regjeringens Forslag, og naar navnlig Afstemningen foreligger saaledes, som her idag, at der kun er Tale om at faae et Stykke mere af Regjeringens Forslag, uden at den Beslutning, som derved tages, i nogen Maade vil berede dette Lovforslag Vanfæligheder, men tværtimod vil lette dets Gjennemførelse i det andet Thing og vil være en Tilfredsstillelse saavel for den høitagtede Regjering som for Landsthinget, saa vilde det være uforstaaeligt, dersom man ikke vilde finde det rigtigt nu at stemme for dette Forslag. Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale disse Forslag. Jeg faae helst, at det første blev vedtaget; men sker dette ikke, vil jeg meget anbefale, at man vedtager det sidste Forslag. Jeg erkjender vel, at det ikke er nogen fuldkommen Linie for Fyns Bedkommende, som derved bliver slaaet fast. I den Henseende maa jeg berigtige en Uttring, den ærede Minister forleden Dag fremsatte, nemlig at Assens-Lommerupbanen var en Bane, som Alle ønskede. Der var ikke kommet Andragender om at faae Banen lagt enten mere mod Ost eller Vest, men man var godt tilfreds med den som foreslaaet i alle Maader. Jeg siger, det er ikke ganske rigtigt; der er tidligere kommet Andragende endog med talrige Underkrifter om at faae Banen længere ind i Landet; men naar man ikke kan faae det, man helst ønsker, tager man det, man kan faae, det er altid bedre end Intet, og er først Kinge-Jaaborgbanen slaaet fast, saa vil i Fremtiden ingen anden Bane være mulig til Assens end Assens-Lommerupbanen. Jeg ser saaledes ingenfomhelst saglig Grund til at styde denne Bane ud iaar.

Chr. Navn: Naar jeg har tilladt mig igjen at opstille Forslaget om at optage Skive-Glyngøre-Banen, skal jeg først med Hensyn til Glyngørestillerne bemærke, at det ærede Medlem fra Hering (N. Nielsen) som var den Sidste, jeg henvendte mig til for at faae Forslaget frem, kun gif ued hertil af den Grund, at han ikke vilde lægge Hindring i veien for, at jeg kunde faae denne for mig saa vigtige Sag ført frem. Dersom det Forslag, jeg her er med til at stille, ikke oprindeligt havde været Regjeringens og altsaa havde staaet paa det Regjeringsforslag, som blev forelagt i denne Samling, havde jeg neppe drifvet mig til at fremkomme med det til tredie Behandling; men da jeg altsaa veed, at den høitagtede Indenrigsminister maa være en Belynder af dette Forslag, eftersom det findes i Regjeringens Forslag, har jeg tænkt mig, at han ogsaa vilde hjælpe til, at det kunde vedtages. At det skulde have undergaaet en lille Forandring i Mellemtiden, kan jeg ikke lægge saa stor Vægt paa, eftersom man i selve Forslaget har stillet til Ministerens Raadighed, hvilken Linie han vil tage. Overfor det ærede Høireparti vil jeg ogsaa have Forslaget stillet. Jeg skulde nemlig mene, at

man fra den Side ofte har tilfagt Folk fra min Valgkreds, at denne Bane var berettiget, den burde man have. Der er kun fra enkelte Sider fremkommet den Indvending, at, saalænge den stod som Konkurrent til Thybanen, kunde der maaske være nogen Vanfælighed, men nu er denne Vanfælighed bortfalden, idet Thybanen staa i Loven. Der er altsaa ikke Tale om, at denne Bane skal faste Thisted-Banen ud, men kun at sætte den ved Siden deraf. Derfor vil jeg have dette Forslag frem, idet jeg vil se, om Høirepartiet, da Grundene til, at det i sin Tid har modsat sig denne Bane, ere bortfaldne, endnu vil modsætte sig den. Endelig vil jeg ogsaa have Forslaget frem overfor det ærede Medlem fra Kolding (Berg), thi han har flere Gange her i Thinget tilkjendegivet, at det var en Bane, man burde virke for. Han har udtalt, at man skulde Thisted Amt at række det to Hænder, den første med Hensyn til en Bane fra Struer—Odsesund, den har man nu faaet, og den næste med Hensyn til Glyngøre-Banen, og derefter kunde man saa begynde at tænke paa, om man skulde gaa videre. Men nu har det ærede Medlem i de sidste Dage været med til at vedtage den første Bane og dens Fortsættelse. Fremdeles vil jeg nok have Forslaget frem for det andet Things Styld, thi jeg veed, at det er det andet høie Thing, som i sin Tid har knæsat denne Bane. Jeg tror derfor, at vi her i Thinget til det Sidste skulde gjøre, hvad vi kunne, for at vise, at denne Bane har en hel Del Sympathi her, for at man derfor mulig i det andet Thing vil tage sig af den, hvis den her skulde falde igjennem. Endelig er der ogsaa en Ting, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og det er, at man har sagt: Giv Tid et Aar eller to, saa er Skive-Glyngørebanen den første, der kommer. Dette Ord „Giv Tid“, er Noget, man saa ofte kommer med, jeg har hørt, at man siger: Kan Du vente, saa kan Du blive Konge i Sverrig; men uagtet man opfordres til at give Tid, bliver det dog ikke til Noget med Sagen. Men selv om man vilde vedtage denne Bane om et Par Aar, saa er det dog et Spørgsmaal, om man kan tage imod den, thi de store Byrder, der ved Thybanen lægges paa Amtet, ville være saa trykkende, at man vil betænke sig paa, om man vil gaa ind derpaa. Hvis Thinget til den Tid vedtager det, haaber jeg altsaa, at det vil indskrænke disse Udgifter, som Amt- og Kjøbstadkommunerne skulle udrede til disse Baner, noget, da jeg ellers ikke tror, at de ville blive modtagne godt. Foruden de Grunde, jeg har fremført for denne Bane, skal jeg bemærke, at der fra forskellige Sider ikke er fremkommet Noget imod den, jeg havde derfor god Tro til, at denne Bane virkelig var Thingets Indling, og jeg blev derfor saameget desto mere forundret over, at det er en af de saa, der blev sludt ud. Jeg skal bemærke, at fra Mors udsøres aarlig 7—8,000 Stkr. Heste og Kvæg og 16—17,000 Faar, Lam